

אורציון בְּנֵי

בְּנֵי אורציון, אורציון בְּנֵי.

היום עומד בינך וביני.

אני — אתמול ושלושום, אפה —

מחר ומחרמים

אפה הפוכב תלשתי משמים.

בעודי באבי הושקתי יד לרקיע.

רק אפה עוד תוכל אליו להגיע.

בְּנֵי אורציון, אורציון בְּנֵי.

אפה קרן היו, שצדה ציני

מאביב שנשפח בצדי הדרכים;

מקיץ רחוק שטוף פו ופרחים;

ממצון צלול שפכה וקבש.

אפה עוד תפסע ואמם תפגש.

בְּנֵי אורציון, אורציון בְּנֵי.

היום אני אתך ומחר כבר איני.

אני צולל לצניקה (והיא מסין-פלאים)

אני צופה לשבילים בלם אליה עולים.

חוק וצדו! אני מלטה את גוף.

יברך בך אשרי ויהי לקאבי פאבה.